

РЕШЕНИЕ

№ 4208

гр. София, 25.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3004** по описа за **2013** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С. против решение от 02.11.2012 г., постановено по НАХД № 13522/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 3 с-в. Със същото е отменено НП № 12258-0012447/22.11.2011 г. на заместник-директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] на основание чл. 185, 2, вр. ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., за нарушение по чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

С жалбата се иска отмяна на съдебното решение като неправилно и незаконосъобразно и постановяване на решение по съществуващото на спора, с което наказателното постановление да бъде потвърдено. Прави се възражение че въззивният съд неправилно е приел, че се касае до маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН, тъй като се допуска от множество търговци. Освен това административнонаказващият орган е отчел всички смекчаващи обстоятелства като е наложил наказания на определения в закона минимум.

Ответната страна моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна и решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна и решението

на СРС следва да се потвърди, като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X. – ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, намира че:

Касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне по наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на съдебното решение с материалния закон.

За да отмени обжалваното пред него наказателно постановление въззивният съд е приел, че нарушението представлява маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН, тъй като от него не са причинени вредни последици на държавата, и са налице многобройни смекчаващи обстоятелства.

Настоящата съдебна инстанция намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон и на това основание следва да бъде потвърдено.

СРС правилно е установил фактическата обстановка: При проверка, извършена на 01.06.2011г. в обект – павилион за кафе и закуски, стопанисван от [фирма], находящ се в [населено място], [улица] установено, че в книгата за дневните финансови отчети за календарната 2011 година на наличното в обекта фискално устройство не се съхранява на страницата за датата на последния ден от периода – 31.01.2011г. съкратеният отчет на финансовата памет на ФУ в обекта. Проверката е извършена в присъствието на управителя на дружеството. За резултатите от нея е съставен протокол № 0096195 от 01.06.2011г. Издаден е акт за установяване на административно нарушение, в който деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 41, ал. 2 от Наредба Н-18 от 13.12.2006г.

В чл. 41, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006г. е въведено задължение в 7-дневен срок, след изтичане на всеки месец да се отпечатва съкратен отчет от фискалната памет на всяко фискално устройство в търговския обект за съответния период. Отчетите следва да се съхраняват в книгата за дневните финансови отчети на всяко устройство на страницата за датата на последния ден от периода. В ал.2 на същата разпоредба е предвидено отчетите по ал. 1 да се съхраняват в книгата за дневните финансови отчети на всяко устройство на страницата за датата на последния ден от периода.

Съгласно чл. 185, ал. 2 от ЗДДС (приложима редакция към датата на извършване на твърдяното нарушение) лице, което наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или сервизно обслужване на фискалните устройства или не изпълнява изискванията за дистанционна връзка с Националната агенция за приходите, се наказва с глоба-за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лева, или с имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лева. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. В случая финансовия отчет е представен по делото за периода от 01.01.2011г. – 31.01.2011г. и от него е видно, че е направен на 01.02.2011г.

Съгласно чл. 28 от ЗАНН, за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва проверката за законосъобразност при

приложението на чл. 28 от ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на разпоредбата са налице, но наказващият орган не я е приложил, това е основание за отмяна на НП и на съдебното, решение, което го потвърждава, поради издаването им в противоречие със закона /Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на ВКС по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК/. Предложената от СРС аргументация за наличие хипотезата на чл.28 ЗАНН е убедителна и се възприема от касационната инстанция. При тълкуването на посочената норма следва са съобразени същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като са взети предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание. Логическото и систематично тълкуване на материалноправната норма на чл.28 ЗАНН аргументира нейната приложимост спрямо всички административни нарушения, включително и за процесното, нарушаващо реда за отчитане на фискалните устройства. Степента на обществена опасност на конкретно извършеното противоправно деяние е от значение обаче за да се реши дали това деяние е административно нарушение или макар да е формално съставомерно, но като неразкрива или изключва висока степен на обществена опасност е малозначително. Правнозначимите и установени по делото факти сочат на малозначителност на деянието.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XIV^{ти} касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.11.2012 г., постановено по н.а.х. дело № 13522/2012г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.